

Suomen Akatemia
Tutkijakoulutukiryhmän sihteeri
Eeva Sievi
PL 99
00501 Helsinki

LAUSUNTO

19.2.2010

22/61/2010

Kirje 29.1.2010, OPM Dnro 1/511/2010

TUTKIJANKOULUTUKSEN KEHITTÄMINEN

Suomen Akatemian asettaman tutkijakoulutukiryhmän ehdotuksia yliopistojen, Suomen Akatemian ja tieteellisten toimikuntien kommentoitavaksi

Teatterikorkeakoulu kommentoi Suomen Akatemian asettaman tutkijakoulutukiryhmän Tutkijakoulutuksen kehittäminen – muistiota seuraavasti:

Tutkijakoulujen linjauksia ja kehittämistavoitteita (sivu 2)

Tavoite väittelyiän alentamiseen ja kohdentaminen ensisijaisesti lupaavien ja hiljattain maisterin tutkinnon suorittaneille ei pääosin sovi taideyliopistoille, jossa jatkotutkinnon lähtökohtana ja keskeisenä toteutumisen ehtona on useimmissa tapauksissa alalla kertynyt kokemuksellinen tietotaito.

Väitöstyön ajan lyhentäminen on ymmärrettävä tavoite, mutta se on haasteellinen taiteellisen jatkotutkinnon rakenteelle, joka sisältää sekä käytännöllisiä että teoreettisia osa-alueita ja jonka pohjana on taiteellinen perustutkinto. Taiteellisen jatko-opiskelun aikana on saatava perusteet sekä tieteelliseen ajatteluun että luotava taiteellisia osia tai vastaavia tuotantoprosesseineen.

Yhteenveto tutkijakoulutukiryhmän ehdotuksista koskien 2010 järjestettävää hakua (sivut 3 ja 4).

Rahoitusvastuun säilyttäminen yliopistoille koordinaation osalta on ongelmallista erityisesti taideyliopistoille, jossa tutkimusta on suhteessa vähän ja siten tutkimusresurssija ei ole saatavissa juurikaan perusrahoitukseen rahoitusmallin kautta. Tutkijaohjelmien toiminnan kannalta oma koordinaattori on osoittautunut kuitenkin

kin välttämättömäksi. Uusi malli vaikeuttaa jatkokoulutuksen ja tutkimuksen kehittämistä taideyliopistoissa.

Tavoite saada mahdollisimman moni jatko-opiskelija tutkijakoulun ja hyvän ohjauksen piiriin on mitä kannatettavin. Kannustaminen isompiin tutkijakoulukokonaisuuksiin voi olla monessa tapauksessa kannatettavaa. Toivomme kuitenkin, että erilaiset tutkijakoulumallit ja -koot ratkaistaisiin tarkoituksenmukaisuuden periaatteella. Esimerkiksi taiteellinen tutkimus esittävässä taiteissa, omana erityisalanaan, vaatii kehittämistä omista lähtökohdistaan käsin. Kokemus on osoittanut, että suuret liian monialaiset tutkijakoulut, jossa kunkin osanottajayliopiston edustus on lukumäärällisesti pieni, eivät palvele itse tutkimusalojen kehitystä. On kuitenkin todettava, että isommatkin tutkijakoulut voivat jakautua sisällöllisesti ryhmiin, mutta silloin koordinaatiota tarvitaan entistäkin enemmän.

Yleisesti ottaen haluamme muistuttaa, että taideyliopistojen mahdollisuutta kehittää taiteellista tutkimusta tulisi tukea.

Rehtori

Paula Tuovinen

Hallintojohtaja

Esa Hämäläinen